

Fitxa tècnica

Guió Nicolas Champeaux, Gilles Porte **Fotografia** Gilles Porte **Música** Aurélien Chouzenoux **Animació** Oerd Van Cuijlenborg **Durada** 105 min **Gènere** Documental **Llengües** Anglès i francès, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

La història de la lluita contra l'Apartheid es resumeix en un sol nom: Nelson Mandela. El 2018 hauria fet cent anys. Mandela es va donar a conèixer durant un judici històric, que va tenir lloc entre 1963 i 1964. Al banc dels acusats, vuit dels seus camarades també s'enfrontaven a la pena de mort. Amb un vehement fiscal en contra seva, aquests homes van decidir convertir la seva opinió en una tribuna contra l'apartheid. Els arxius d'àudio de les audiències, recentment exhumats, permeten reviure de forma realista aquesta prova de força. (sensacine.com)

Entrevista als directors

El periodista **Nicolas Champeaux** i el director **Gilles Porte** es van endinsar als arxius sonors del procés de Rivonia, que, el juny de 1964, va conduir a l'emprisonament de Nelson Mandela i de set condemnats a cadena perpètua. La pel·lícula **The State Against Mandela And The Others**, presentada en Projecció Especial, recorda que els companys de condemna de Mandela, tot i ser desconeguts per al públic en general, van exercir un paper essencial en la lluita jurídica contra l'Apartheid.

Com va sorgir la idea d'aquesta pel·lícula ?

Nicolas Champeaux: Quan vaig estar d'enviat especial permanent a Johannesburg, vaig tenir l'oportunitat d'entrevistar alguns dels acusats que van ser jutjats amb Nelson Mandela. Fa dos anys, vaig obtenir un accés exclusiu als arxius sonors del procés de Rivonia i el que vaig escoltar em va estremir. A la primavera de 2016, vaig decidir basar-me en aquestes bandes per fer una pel·lícula.

Quina és la raó per reviure aquest procés ?

NC: Volia explicar la història dels companys de Mandela. Eren negres, blancs, indígenes i, com ell, van pagar el preu més elevat, però van romandre units a l'ombra. Volia que les veus d'aquests homes, desconeguts per l'opinió pública, ressonessin com la de Nelson Mandela, que va ser l'únic que va tenir tribuna pública.

Gilles Port: Al principi, vam tenir la idea d'anomenar la pel·lícula *Les autres* ('Los otros'). Ells van forjar Mandela. El seu moviment necessitava un rostre i van designar Mandela perquè tenia estudis i sabia parlar en públic. La icona de Nelson Mandela és fruit d'aquest judici.

Què li va marcar en escoltar els arxius ?

NC: Em va impressionar la seva valentia i la seva agilitat mental per capgirar totes les situacions. Tot i que es trobaven en una situació extremadament difícil, ja que la sentència podia ser la pena de mort, van preferir sacrificar les seves vides i defensar la seva causa davant la caricatura d'un fiscal racista. Van saber utilitzar els interrogatoris per descriure l'evolució del seu compromís i explicar les seves històries personals. Això és molt emocionant i és el que plasmem a la pel·lícula.

Com va ser la preparació de la pel·lícula ?

NC: Vam escoltar tots els arxius, és a dir 256 hores aproximadament, i vam fer-ne una selecció. Després vam visitar els cinc protagonistes del procés que encara estan vius -tres dels acusats i dos advocats, tots de més de 90 anys. Vam fer una marató de 4 o 5 hores d'entrevistes. Els vam proposar escoltar fragments sonors que cap havia escoltat. Cinquanta anys després del veredict, la nostra iniciativa els va cridar l'atenció. Vam tenir l'oportunitat de veure els supervivents escoltar els àudios i les seves reaccions.

I quan va prendre forma l'estructura de la pel·lícula?

NC: Encara que ja havíem establert una trama, les entrevistes que vam fer la van modificar. Vam fer dos rodatges amb un any d'interval, durant el qual vam perfeccionar el guió basant-nos en la informació que havíem obtingut.

Per què va utilitzar l'animació per il·lustrar la pel·lícula ?

GP: Quan vaig demanar que em deixessin veure les imatges del judici, vaig trobar els dibuixos de la dona d'un dels acusats, que havia assistit al procés i havia dibuixat tots els protagonistes. Inspirat per la seva iniciativa, em vaig posar en contacte amb un grafista amb qui ja havia treballat i el vaig presentar a Nicolas. La pel·lícula té en total 40 minuts d'animació.

[...]

Benoi Pavan – festival-cannes.com

“El Estado contra Mandela y los otros”: premis i seleccions principals

Festival de Cinema de Canes 2018: nominat al Golden Eye

Premis César, França 2019: nominat al César a millor pel·lícula documental

Festival Internacional de Cinema de Durban 2018: premi del públic a millor pel·lícula

Nicolas Champeaux, Gilles Porte

Filmografia com a directors

Nicolas Champeaux

2018 *El Estado contra Mandela y los otros* (documental)

Gilles Porte

2018 *El Estado contra Mandela y los otros* (documental)

2016 *Tantale*

2013 *ZAZ: On ira* (vídeo curtmetratge)

2011 *Christine* (curtmetratge)

2010 *Dessine-toi...* (documental)

2004 *Quand la mer monte...*

1991 *Contes à rebours* (curtmetratge)

Biografia

Nicolas Champeaux és un gran periodista de Radio France Internationale (RFI). El 1993 va obtenir el seu batxillerat al liceu Jean Macé de Rennes abans d'estudiar periodisme i traslladar-se a la capital. A RFI s'especialitza al departament d'Àfrica en el tractament de temes tan variats com la religió a Àfrica, l'Islam, Boko Haram a Nigèria i fins i tot la intervenció de Vladímir Putin a Síria. És responsable de la crònica diària *Today in France*, així com de Network Europe. També treballa amb la Radio France Culture.

Gilles Porte és director, guionista, director de fotografia i assistent de cambra. És membre de la Société des Auteurs et Compositeurs Dramatiques (SACD), de la Société des Auteurs, Compositeurs et Éditeurs de Musique (SACEM) i de l'Association Française des Cinémas d'Art et d'Essai (AFCAE). El 2003 va codirigir amb Yolande Moreau el seu primer llargmetratge, *Quand la mer monte...*, pel qual el 2005 van rebre el César i el premi Louis-Delluc a la millor pel·lícula.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

